

Djordje Balasevic

Miholjsko Leto

Do pola jedan je bila
na casu klavira
onda korakom merila grad
i usput gledala izloge
pardon, svoj odraz u njima
u kosi jos, poput venca,
ona molska kadenca
mala vracka da upravo tad
uz caffe Kibic polagano
nadodje on, kao plima

Ref.
Tajne su tu zato
da ih neko nasluti
postoji rec koja vredi
tek kad se odcuti
Bogu je kanuo caj
svud je prsnuo sjaj

Jedan platan ce ostati zlatan
ona kroz smeh cvrsto
svoju kajdanku stisce
ne drhti on, to je samo
to uvelo lisce
blazeno Miholjsko leto
jedno i sveto za njih

A on je nosio naglas
svojih skoro osamnaest
sve cesce mu govore vi
beges u grudima udara

bije u bronzane zice
u dzepu sretni staklenac
ko ono novcic i zdenac
mala vracka da nestanu svi
a ona bane ko lupez
i prospe mu kosu u lice

Ref.